

16. Apr. 1972

FAKTA

Dato:
16. Apr. 1972

Sidetæl:
Rød blå bd 7 s. 12-17

TRANSSKRIFTION

16-4-72

“Les perceptions sensorielles ne sont qu' une connaissance indirecte, relative.

A. Desjardin.

Perceptionen af “R+B” er meget elementær – og hurtigt overstået. Perceptionen – konstateringen bestaar af: der er – to kvadrater – sammen danner de et rektangel – eet kvadrat multipliceret til to – facit – rektangel.

De eneste punkter paa objektet hvor der kan opstaa en mere (men ikke meget) kompliceret perception er:

1. Midterlinien – der dog ikke i egentligste forstand er en grafisk linie, men alene dannes af de to farvers opad hinanden stødende grænser. Denne midterdeling bliver bl.a fordi den ikke er af ren grafisk karakter – en abstraktion – et flydende punkt med en vis grad af expressiv karakter.
2. Hjørnerne – danner i lighed med midterlinien en abstrakt – udefinerbar – flexibel bestandel af objektet. Disse otte hjørner eller ihvertfald de fire er objektets ophør og møde med den omgivende virkelighed. Disse hjørner er ligeledes et brud paa den vandrette – lodrette perception idet de er svagt trekant dannende.

Disse punkter er stort set en udtømmende beskrivelse af “R+B”s perception. Men perceptionen er, og kan ikke være, det væsentlige aktiv af “R+B” Der maa være noget “mere” end denne hurtigt overstaaede perception – men hvad?

Strukturen – kvadraterne – rektanglet forbliver i sin neutralitet hvorimod farverne – Rød + Blaa ikke kan siges at være af tilsvarende neutral beskaffenhed – alene paa grund af deres indbyrdes kontrastforhold. Hvad der sker med farverne er simpelthen at perceptionen mangler øjeblikkelig præciserbarhed. Man konstaterer straks farvens art – klassificering – rød – Blaa, men ved de to farvers indvirken paa hinanden (via komplementariteten) faar hver farve en flexibel karakter. Rumlig bevæger de sig ogsaa ustabil – det ene øjeblik kan den røde synes fremme i billedplanet og den blaa tilbage – det næste øjeblik kan dette rumforhold være stik omvendt. Paa grund af komplementariteten har disse to farver sammen en tendens til at vippe – flimre (OP) og ligger de tilstrækkelig ens i lysstyrke kan de næsten ophæve hinanden – de har i det hele taget en tendens mod det “farveløse”. D.v.s - de er begge saa kraftige – saa rene at øjet hurtigt trættes og ikke kan opfatte dem som farve i koloristisk henseende, men alene som en rød og en blaa der ustandselig spiller op mod hinanden.

Den røde har en tendens til at gøre den Blaa mørk (sort) og den Blaa faar det lyse (hvide) frem i den røde.

Disse perceptionsmuligheder, og der er flere – især hvis der bevidst arbejdes med de to farvers indbyrdes forhold – hverken kan, eller bør

være, hele pointen i ideen.

Et kvadrat er en meget neutral form (figur) to ens kvadrater sat sammen er en fordobling af denne neutralitet. Disse to kvadraters farver — Rød og Blaa er neutrale i den forstand at de ikke er noget udover at være den røde og den blaa farve — holdes de inden for dette deres respektive omraader er hvilken rød — hvilken blaa — lidt lysere — lidt mørkere — lidt køligere — lidt varmere helt ligegyldigt.

Totaliteten af det fremstillede objekt bliver da i perceptions-mæssig henseende meget neutralt — et meget magert udsagn. Det som sker med beskueren er at han ikke vil stille sig tilfreds med dette magre udsagn, men vil søge noget mere. Produktet stiller ham overfor et, eller en række spørgsmål. I forsøget paa at besvare disse spørgsmaal begynder produktet i forhold til beskueren at fungerer og som Wittgenstein siger, "The meaning is the use".

Væg I

Væg II

(Væggene skal være lige overfor hinanden saaledes at beskueren maa vende sig)

Væg I

Væg II

Disse ideer baseres altfor meget paa det rent perceptions-mæssige —: skilt — samlet. Stort — smaat.

A

B

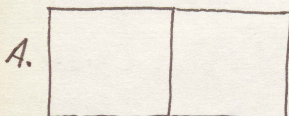
end de vore nødvendige.

16-4-72.

" Ces perceptions senso-
-rielles ne sont qu'une con-
-naissance indirecte, relative.

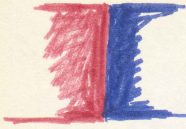
A. Desjardin.

Perceptionen af "R+B" er meget ele-
-mentar - og hurtigt overstøet.
Perceptionen - konstateringen består af:
der er - to kvadrater - sum man dan-
-ner de et rektangel - et kvadrat
multipliseret til to - facit - rektangel.

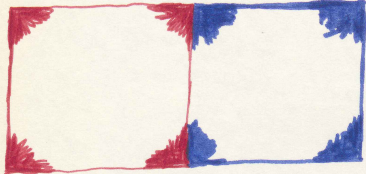

De eneste punkter paa objektet hvor
der kan opstaa en mere (men ikke
meget) kompliceret perception er:
1. Midterlinjen - der dog, ikke, egent-
-lige forstaaes er en optiske linie, man
alene dannes af de to fanners opad
hin og den stedende grænser.

1. Denne midtfordeling bliver bl. a. fordi den ikke er af grafiske karakter - en abstraktion - et fløjten-
-de punkt med en vis grad af et pressiv karakter.

2. Hjørnerne - danner i sig selv med midtlinjen en abstrakt - udefinerbar - fleksibel bestanddel af et billede.

Disse ~~typer~~ ofte hjørner eller, hvad kald de fire er udgjort af hjørner og med den omgivende uendelige bånd.

Disse hjørner for sig - leder et bånd som den vordrette - lodrette perception i det store de er skævt behandlet danner de.

Disse punkter er stort set en udformning - men de beskrivelse af "R+B" perception.

Man perceptionen er, og kan ikke være, det udsænkkelige "R+B" af "R+B".

Der må være mere noget "mere" end den nu kunsten overstøede perception - man hvad?

Struktureren - kvadraterne - rektangler forbliver i sin neutralitet hvori med farverne - Rød + Blå ikke kan siges at være af sig selv en neutral beskaffenhed - alene som opvækst af deres

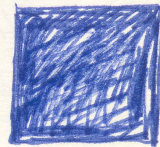
indbyrdes kontrast forhold.

Hvad der skr. med farverne er
simpelt hen af perceptionen mangler
offentligt præciserbarhed. Man kon-
-staterer straks farvens art - klassifi-
-cering - rød - Blau, man ved de to
farvers indvirkning paa hinanden (isa-
k omplemenfarver) for hver farve
er flexibel karakter. Rødt er offentligt
de sig ogsaa ustabil - det ene offentligt
kan den røde synes paa ma- i billed-
-planet og den blau lidt mere - det
meste offentligt kan dette numforhold
være sligt omvendt. For grund af
komplemenfarver her disse to farve-
sammen en tendens til at vippe - flim-
-re (OP) og ligge de lidt strækket og
i lysstyrke kan de næsten op høre
hinanden - de her i det hele tagt
en tendens mod det "farveløse"
D.v.s - de to begge ser kraftigt - saa
rene at det kunstigt holdes og ikke
kan op fælde dem som farve i kul-
-rødt henende, men alene som
en rød og en blau der ustandselv
spiller op mod hinanden.
Den røde her en tendens til at

gøre den Blaa mere (sort) og den
Blaa mere det hvide (hvide) paa i
den rede.
Disse perceptions muligheder, og der
er flere - især hvis der bevidst arbejdes
med de to farvers indbyrdes forhold -
hverken grøn, eller blå, eller hele perim-
-ten i ideen.
Et kvadrat er en meget neutral
form (figur) to kvadrater set sammen
er en forlængelse af den ene neutralitet.
Disse to kvadraters farver - Rød og Blau
er neutrale i den forstand at de ikke
er noget ud over at være den rede
og den blaa farve - holdes de inden-
for dette deres respektive områder
er hvidt og rød - hvidt og blau - lidt
lyser - lidt mørkere - lidt lysere
lidt varmere helt lige gyldigt.
Produktet af det farvede
objekt bliver da i perceptions mæssig
hensende meget neutralt - et meget
mager udtryk. Det som sker
med beskueren er at han ikke
vil stille sig tilfreds med dette
mager udtryk, man vil se mere
mere. Produktet stiller ham over for

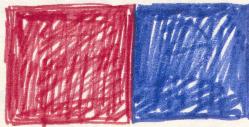
et, eller en reelte spørgsmål.
I forsøge man at besvare disse spørgs-
-maal begynder man at i forhold
til beskueren at jongere og som
Wittgenstein siger "the meaning is the
use".

vej I.

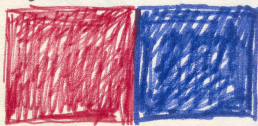

vej II

(vejene skal være lige over for hinanden
somledes at beskueren man vende sig)

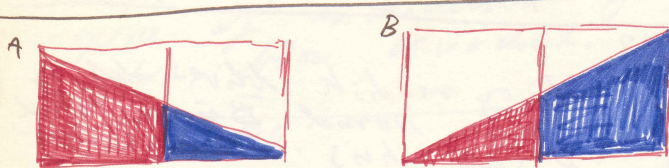
vej I

vej II

Disse ideer bruges alt for meget som
det rent perceptions message - i Skilt-
-samlet. Skilt - smalt.

16-5-72.

Det positive ved "R+B"
har været (er!) at den har givet som
en ting hvorud fra og i forhold til
hvilke jeg kunne male (være!) mine
andre som kan og handlinger - kort sagt
at just det punkt.
Hvor meget man end med beredelse
kan kritiserer seer ideen kan det, lige
be nævnes at en stadig just holdelse
ved en som den ide - dens punkt og
deraf følgende arbejds metode bringer
mere til orde end hvis man arbej-
-der til fordel for følgende de offentlige
-lige i indstillinger. Og ikke at den ene
me borde skal videres i forhold til eller
som bekræfter af den anden den
ene tingene hele tiden til 'stilling-
-ingen, den anden svare til en ind-
-budsning - en og udrensning. Begge